உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி உ௰.] துந்துபி-ஹூ ஆனி-மீ [பகுதி அ.

Vol. XX. June—July—1922. No. 8.

பாணினீய லகுதீபிகை.

[திருவநந்தபுரம் 'வடமொழிநூற்பிரசுரசாலை'யிற் பண்டிதராயிருக்கும் ஸ்ரீமாந். ஜி. ஹரிஹரசாஸ்திரியவர்களுடைய உதவியால், S. வையாபுரிப் பிள்ளை B.A., B.L., எழுதியது.]

ஸம்ஸ்கிருதபாஷையை 'வடமொழி', 'தேவபாஷை', 'ஆரியம்' எனப் பலவாறாகத் தமிழுலகிற் பெயரிட்டழைப்பர். இப்பாஷை யிப்பொழுது வழக்குவீழ்ந்துபோயிற்றெனினும், நமது இந்தியாதேசத்தில் வழங்கிவரும் பாஷைகளனைத்திற்கும் 'தாய்' எனத்தகும் உரிமைபூண்டு அவற்றை நாளிதுவரை வளர்த்துவருகிறதென்னும் உண்மை நடுவுநிலை குன்றாதார் யார்க்கும் தெள்ளிதிற் புலப்படும். தமிழ்மொழியும் மேலதற்கோர் விலக்கன்று; ஆனால் இம்மொழிக்குச் 'செவிலித்தாய்' என வடமொழியைக்கூறுதலே பொருந்துவதாகும். அறிஞர்கள் பலர்க்கும் இதுவே அங்கீகாரமாம். இக்காலத்து ஸ்ரீமாந் R. சுவாமிநாத ஐயரவர்கள்போன்ற கல்வியாளர்கள்சிலர் தமிழுக்கு 'நற்றாய்' வடமொழியென ஸ்தாபிக்கப் பெரிதும் முயன்றுவருகிறார்கள். இவர்கள் கூறும் நியாயங்களைப் பாஷாசாஸ்த்ரவிற்பன்னர்கள் ஆராய்ச்சிசெய்து அறுதியான வொருமுடிபுக்குவரும்வரை, பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள கொள்கையைக் கைவிடுதல் உசிதமன்று.

வடமொழியைத் தமிழணங்கின் 'செவிலித்தாய்' எனக்கூறுதற்குத் தக்ககாரணங்கள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக நூல்வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலுமாகத் தமிழிலுள்ளசொற்களில் ஒருபெரும்பகுதி வடமொழிப் பதங்களாம். நமது பாஷையில் இவ்வாறு வடசொல் புகத்தொடங்கியது இன்று நேற்றன்று. எக்காலத்து முதன்முதல் தமிழ்நூல்கள் தோன்றத் தொடங்கினவோ அக்காலத்துத்தானே வடசொற்களும் தமிழிற் பயின்றுவந்திருக்கின்றன. இதுபற்றியே 'இலக்கணக்கொத்து' இயற்றிய ஸ்ரீசுவாமிநாததேசிகரும் 'அன்றியுந் தமிழ்நூற் களவிலை யவற்றுள், ஒன்றே யாயினுந் தனித்தமி ழுண்டோ' என வினவுவாராயினர். ஆனால் இதனைத் தமிழிற்கோர் குறைபாடாகக் கருதுதல் தவறு; தமிழ் மக்களது அறிவுவளர்ச்சி காரணமாகவும் நாகரிகமுதிர்ச்சி காரணமாகவும் 'சொற்கடன்' ஏற்பட்டுளதென்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. இரண்டாவதாக, நூற்குரியவிஷயங்களெனத் தமிழில் எடுத்தாளப்பட்டவற்றுள், பெரும்பாலன வடமொழிநூல்விஷயங்களாம். இதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகத் திருவள்ளுவரது திருக்குறளினையும் கம்பநாடரது இராமாயணத்தையும் கூறுதல் தகும். 'இவர் (திருவள்ளுவர்) பொருட்பாகுபாட்டினை அறம் பொருள் இன்பமென வடநூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான்' எனவும், 'அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தனசெய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம்' எனவும், 'தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ வெள்ளிகள் துணிபு தொகுத்துப்பின்னீதிநூலுடையார்கூறியவாறு கூறுகின்றமையின்' எனவும், 'ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு, ஆற்றாமை, விதுப்பு, புலவியென நால்வகைத்தாக்கிக்கூறினார்' எனவும் திருக்குறளுக்கு உரையிட்ட பரிமேலழகர் உரைத்திருக்கின்றார். கம்பநாடரும், 'தேவ பாடையி னிக்கதை செய்தவர்—மூவ ரானவர் தம்முளு முந்திய—நாவி னுரை யின்படி நான்றமிழ்ப்-பாவி னாலி துணர்த்திய பண்பரோ' என்று கூறினர். மூன்றாவதாக நூல்விஷயமேயன்றிச் செய்யுட்குரிய கவிமரபுமுதலியவற்றை நோக்கினும் இருபாஷைகளும் பெரும்பாலும் ஒத்தியல்கின்றன. இவ்வாறு, நமது வடமொழியுணர்ச்சி பெருகப்பெருக இருமொழிக்குமுரிய தொடர்பும் பலவகையாலும் வளர்ந்துகொண்டே செல்கின்றது. ஸம்ஸ்கிருத மொழியோடு சமமாக நிற்கக்கூடிய அளவில், தமிழை வளம்படுத்தவேண்டுமென்ற பேரவா தமிழ்நாட்டில் வேரூன்றிநின்றதென்பது

பலவாயில்களாலும் வெளிப்படுகின்றது. 'ஆரியத்தோடுறழ்தருதமிழ்த் தெய்வம்' என்றும், 'இருமொழியும் நிகரென்னு மிதற்கையமுளதேயோ' என்றும் வருவன மேற்கூறியதனை வற்புறுத்துகின்றன. ஈண்டு எழுதிய வற்றைநோக்கும்போது வடமொழி தமிழுக்குச் செவிலித்தாயாக நின்ற தென்பதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

மொழியின்வரம்பினை வகுத்துக்கூறும் இலக்கணவிஷயத்திலும் வடமொழிக்கு நமதுமொழி பெரிதுங் கடப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழுக்கு ஆதியிலக்கணம் அகத்தியமுனிவராற் செய்யப்பட்ட அகத்தியம் என்றும், இதற்குப்பின் தோன்றியது தொல்காப்பியராற் செய்யப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்றுங் கூறுவர். இவையிரண்டற்கும் முறையே பாணினீயமும் ஐந்திரமும் முதனூலாமென்பர் பிரயோகவிவேகநூலார். இவரதுகருத்தொடு சிறிதுமுரணி 'விடை யுகைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனாள்—வட மொழிக்குரைத் தாங்கியன் மலயமா முனிக் குத் - திட முறுத்தியம் மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்சொல்' எனவும், 'வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத் - தொடர் புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்துங் - குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகர்" எனவும் இலக்கிய இலக்கணத்துறை முற்றிய இருவர் கூறியிருக்கின்றார்கள். வடமொழியிலுள்ள புராதன வியாகரணங்களுக்குத் தொல்காப்பிய முதலிய தமிழிலக்கணங்கள் கடப் பட்டுள்ளனவென்பது மேற்குறிக்கப்பட்டோரனைவர்க்கும் அங்கீகாரமாம். இது கர்ணபரம்பரைக் கட்டுக்கதையுமன்று. நூலாராய்ச்சிசெய்து உண்மை நோக்குமிடத்தும் இக் கடப்பாடு யதார்த்தமேயென்பது விளங் கும். உதாரணமாக இரண்டொன்று காட்டுதல் மிகையாகாது. பாணினி முனிவரியற்றியசிக்ஷையில் 'அஷ்டௌ ஸ்தாநாகி வர்ணாநாம் உர: கண்ட: ஸிர: ததா ஜிஹ்வாமூலம் ச தந்தாஸ்ச நாஸிகோஷ்டௌ ச தாலுச' என்பது காணப்படுகின்றது. இதனோடொப்ப எழுத்ததிகாரத்தில், பிறப்பியலில்,

'...தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலைஇப்
பல்லு மிதழு நாவு மூக்கு
மண்ணமு முளப்பட வெண்முறை நிலையா
னுறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
யெல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பி னாக்கம் வேறுவே றியல
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான'

எனத் தொல்காப்பியர் சூத்திரமியற்றினர். 'ஸுப்திஙந்தம் பதம்' என்பது பாணினீயம். இதற்கேற்பத் தொல்காப்பியரும் 'சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென் றாயிரண் டென்ப அறிந்திசி னோரே' என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனமாக நமது தாய்மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் மிக நெருங்கியதொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தராகிய ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகளும் 'வடமொழியுணர்ந்தார்க்கன்றித் தமிழியல்பு விளங்காது' எனத் தமது 'முதற்சூத்திரவிருத்தி'யிற் கூறினர். ஆகவே வடமொழியுணர்ச்சி தமிழ்கற்றார்க்கெல்லாம் இன்றியமையாததாயிருக்கின்றது.

ஆயினும், பற்பல காரணச்செறிவால், தமிழ்மக்களிடையே வடமொழியுணர்ச்சி குன்றிக்கொண்டேவருகிறது. இதற்கு வடமொழியையெளிதிற்கற்றுக்கொள்ளுதற்குத்தக்கபடி தமிழில் இலக்கணம் முதலிய கருவிநூல் இல்லாமை யொரு முக்கிய காரணமெனத் தோன்றுகிறது. பேச்சுவழக்கிலிருக்கும் பாஷைகளை யிலக்கணவுதவியன்றியே நாம் கற்றுக்கொள்ளுதல்கூடும்; வழக்குவீழ்ந்தபாஷைகளை யிலக்கணவாயிலாகவன்றிப் பிறவாறு உணர்தல் சாத்தியமாகாது. இக்கருத்திற்கிசைய வடமொழியிலக்கணமொன்று தமிழில் எழுதலாயிற்று. உலகத்திலுள்ள இலக்கணங்கள் பலவற்றுள்ளும் தலைசிறந்துவிளங்குவதாகக் கணிக்கப்படும் பாணினீயத்தையே துணைக்கொண்டு வடமொழியுணர்ச்சியைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள முயலுவோம்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ:

புரூரவசரிதை.

(௨௮௯-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

போதுதொய்படலம்.

இன்னதாயவிளவேனிலிறுப்ப
மன்னர்சூடுகழன்மன்னவர்மன்னன்
கன்னல்வேளமர்கடாவுமுனன்றோன்
றுன்னுபாசறைதுடர்ந்திடலுற்றான். (1)

கவுண்மதப்புகர்முகச்சிறுகட்கா
ரிவுளிசுற்றவயில்வீரரிரைப்பத்
திவண்மணிச்சுடர்செறிந்துதயத்திற்
றவனனைப்பொருவுதேர்புடைசார. (2)

மன்றநாறுகுழல்வல்லிமருங்குற்
குன்றமாமுலைகுழைக்குழையூடு
சென்றுலாவியெதிர்செஞ்சிலைவேளை
வென்றவேனுடையவெள்ளநெருங்க. (3)

ஆசையாவையுமளந்தபுகழ்ச்சீர்
நேசமாறுபுயநீள்வரைமீதி
னேசிலாநடமியற்றுதல்போல
வீசுசாமரைவிரிந்துவிளங்க. (4)

சந்திரன்புவிதழைப்பவளித்த
மைந்தன்மைந்தனல்வழித்துணையாகிச்
சிந்தைகூரவயல்சென்றெனவெம்மை
யுந்துதண்கவிகையும்பாளப்ப. (5)

அயில்படைத்தவிழியங்கையொடொன்றக்
குயில்படைத்தமொழியின்னிசைகூட்ட
வுயிர்படைத்ததனியோவியமன்னார்
மயினடித்தெனமருங்கினடிப்ப. (6)

வெள்ளியால்வளையின்மெல்லியலன்னா
ரள்ளிவானமுதருத்துவதென்ன
வுள்ளிவீணையினரம்பினுகுத்த
தெள்ளுதேனிசைசெவிப்புலனுங்க. (7)

நாத்தழைக்கவிகணாவலர்நல்க
வேத்தெடுப்பவிசைவந்திகரென்போர்
வேத்தவைக்குழுமிடைந்திடமென்பூப்
பூத்தலர்ந்ததொருசோலைபுகுந்தான். (8)

வேறு.

பூவையுங்கிள்ளையும்புகழ்ந்துபோற்றின
மாவினங்குயில்கள்கட்டியம்வழங்கின
மேவுறுஞ்சிறையளியிசைமிழற்றின
கோவிளங்களிறனான்குறுகநோக்கியே. (9)

புன்னையும்வகுளமும்போதுதூவின
கன்னிகாரஞ்சுடர்கவினவேந்தின
துன்னுகேதகைபெருஞ்சோறுதாங்கின
மன்னவனெய்தினனெனுமகிழ்ச்சியால். (10)

புத்தமுதுட்பொதிவருக்கைபூங்கனி
மத்தகக்களிறனான்வரலுந்தூவுவ
வித்தகைபின்னவர்க்கீதல்வேண்டுமென்
றுத்தமக்குணத்தவருதவுந்தன்மைபோல். (11)

இலவினிற்சிறந்தளவிறந்தகாய்முதிர்ந்
துலர்தொறும்பஞ்சியாயுடைந்துபாறுவ
நலனுடையோர்வயினல்குறுநிதிப்
புலையர்தம்வாட்கையேபோலும்போலுமால். (12)

கலகலவெனச்சிலகாய்கலிப்புற
விலைதுறுஞாழலினேந்துபூந்துணர்
குலவுபெண்குருகிரைகொணரப்பார்ப்பின
மலகுவாய்விரித்துநின்றாற்றல்போலுமே. (13)

கிளைகுலாம்வண்டினங்கெழுமிபார்ப்புறத்
தளிகுலாங்கதம்பமொண்மலர்கடாங்குவ
களைகணுமொருவனைக்கண்டுகண்டுளம்
புளகமாய்மெய்ம்மயிர்பொடித்தல்போலுமே. (14)

அந்தரமீதுயர்ந்தகன்றசிற்றிலைச்
சிந்துவின்கூன்கனிசெறிந்துதூங்குவ
மைந்தரேமுதலிபவாழ்வின்வைகினுஞ்
சிந்தைவேறுற்றவர்செய்கைபோலுமே. (15)

கூந்தலங்கமுகிளங்குலையின்மீதுசெம்
மாந்தளிர்தோய்ந்துநின்றசைதல்வள்ளுகிர்ச்
சேந்தகையொருத்தியோர்திருவன்னாள்செழும்
பூந்துணர்க்குழல்சுகிர்விடுத்தல்போலுமால். (16)

இன்னனசோலையின்வளமைநோக்கியே
மன்னவன்மகிழ்தலுமற்றைமாந்தருங்
கன்னியர்குழாங்களுங்கமழும்பூந்துணர்ப்
பொன்னவிர்தாருகுபோதுகொய்தனர். (17)

படியினுநீரினும்படர்ந்துசுற்றுபூங்
கொடியினுமுயரியமரத்தின்கோட்டினுங்
கடிமலர்யாவையுங்காமுற்றாரோ
துடியிடைமடந்தையர்வண்டின்றோற்றம்போல். (18)

பாசிலைச்சண்பகமலரைப்பற்றித்தன்
னாசியினுயிர்ப்பினன்மோப்பநாசியின்
வாசமும்வடிவமுமொத்தவாற்றினா
லாசையுற்றனண்மிகவொருத்தியாங்கரோ. (19)

அரசிளங்குமரனங்கொருவனன்பினன்
மரைமலர்முகிழினையொருத்திமார்புற
வுருவினைமறைத்துநின்றுந்தச்சிந்தையிற்
கருதினன்மதன்கணைச்செயலைக்காட்டவே. (20)

மங்கையர்குழாத்தொருமைந்தன்சந்தனக்
கொங்கைகணோக்கினன்கொங்கைகாளென
தங்கையிற்குழைபடவண்மினென்னவுஞ்
செங்கடைக்கண்ணொருமயிற்குச்சேந்ததே. (21)

முருகவிழ்குழலினளொருத்திமுண்டக
விருமலரிருகரத்தேந்தியெய்தவாங்
கொருமகனையுருவுருவமிக்கவாந்
திருமகளாமெனச்செங்கைகூப்பினன். (22)

பங்கயஞ்சூதநீளசோகமுல்லைபண்
டங்கிசையளிமுரனீலந்தாங்கிய
செங்கையனொருவனைத்திருவன்ஞொழி
லங்கசன்றனுவிலனென்னவையுற்றார். (23)

வீழிவாய்க்கிளியன்னாளொருத்திமென்றுணர்த்
தாழ்மலர்க்கொம்பினைத்தடக்கைபற்றினா
ளேழைநீயென்னொடும்போதுகென்றுதன்
றோழிதோள்பற்றியதோற்றம்போலுமே. (24)

ஒசிந்தபூங்கொம்பினையொருவன்றீண்டலு
மசைந்தசைந்தவன்முகத்தடுத்துநீங்குவ
வசஞ்செயுமடந்தையர்வளைந்துநெஞ்சகங்
கசிந்திடமுத்தமீந்தவருங்காட்சிபோல். (25)

கோதைவேலொருவனங்கொருத்திகொங்கையு
மாதுளங்கனியையுமலர்க்கைபற்றினா
னேதுகொலெழினலமெனவினாதலும்
போதரிக்கண்ணினாள்பொருமிவிம்மினாள். (26)

இன்பமுந்துன்பமுமிகந்தவுள்ளத்தார்
மன்பதைநோக்கினோர்நோக்கின்வாட்சணாள்
பொன்போதிமுலைத்தலைமகிழின்போதுசேர்த்
தன்பினாளொருவனீதழகிற்றென்றனன். (27)

தாங்கரும்பொறைவருந்தருணமாயதென்
றெங்குறுமிடையினாளொருத்தியேமுறப்
பாங்கனங்கொருவனன்பாருமச்சிறு
கோங்கரும்பெனவவள்கொங்கைநோக்கினான். (28)

புல்லிநீங்காதபுண்டரிகப்போதெனுஞ்
சொல்லிநீங்காமுலையொருத்திதூண்பொரு
வல்லிநீங்கியகளிறெனுமோர்மைந்தன்மேற்
கல்லிநீங்காதகட்காவிவீசினாள். (29)

வடமெலாம்புனைகெனவருமுலைக்குமார்
பிடமெலாங்கொடுத்தவண்முகத்தையேய்ந்திட
விடமெலாங்கொண்டவேன்மிளிருந்தாமரை
தடமெலாந்தேடினானொருபைந்தாரினான். (30)

பிணையமைத்தன்னகட்பெருங்கைக்குஞ்சரத்
துணைமருப்பெனுமுலைச்சும்மைதாங்கலா
னிணாருகுத்தியமலரிருகைதாங்கினா
னுணர்வுறுங்கருத்தவரேற்பதொப்பவே ?. (31)

நைவளமொழியினாணணிவனப்பினாள்
பொய்வளரிடையினாள்பூவின்மெல்லியாள்
மெய்வளங்கொடியனாளொருவன்வேறிலாச்
செய்வளந்தாமரைச்செம்மல்தாங்கியே.? (32)

விண்டுறைமலர்பலகொய்துமீட்டுர்யாழ்ப்
பண்டுறைச்சொல்லியர்பற்றலாருயிர்
கொண்டுறைகிடந்தவாட்குமார்யாவரும்
வண்டுறைதடந்தொறுமருவியாடினார். (33)

போதுகொய்படலமுற்றும்.

(தொடரும்)

உதவிப்பத்திராதிபர்,

பெரியபுராணச் செய்யுட்டொகையாராய்ச்சி.

"செந்தமிழ்"ப் பதினேழாந்தொகுதியின் ஙஉசரு-வது பக்கம் முதல் ஙருங-வது பக்கம் வரையில், திருத்தொண்டர்புராணமென்னும் பெரியபுராணத்தையாராய்ந்து, அதன்கண், தெய்வப்புலமைச் சேக்கிழாராற் பாடப்பட்ட செய்யுட்கள் 4253 இருக்கவேண்டியதிருக்க, திருமயிலைச் சுப்பராயஞானியார் அச்சுப்பிரதியில் 4299 செய்யுள்களும், இராமலிங்கம் பிள்ளை அச்சுப்பிரதியில் 4306 செய்யுள்களும், சென்னை பக்தஜன சபைப்பதிப்பிலும் நாவலர்பதிப்பிலும் 4286 செய்யுள்களும் இருக்கின்றனவென்றும், காண்டம் ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரத்து நூற்றிருபத்தாறு செய்யுள்களும், சிதைச்செய்யுள் ஒன்றும் ஆக இரண்டுகாண்டத்துக்கும் 4253 செய்யுட்களே இருக்கவேண்டுமென்றும், அவற்றுள், முதற்காண்டத்துள் இருக்கவேண்டிய 2126 செய்யுள்கள் இவை யெனவும் காட்டினும்.

இதுபொழுது, இரண்டாங்காண்டத்துள் இருக்கவேண்டிய 2126 செய்யுள்களுக்கு உள்ளசெய்யுட்களைத் துணையென முதற்கண் குறிப்பாம்.

சிதம்பரம் ராமலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் பதிப்புப்படி,

		பாடற்றொகை.
1.	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம் • முன் காண்டத்திற்சேர்ந்த செய்யுள் 215-ம் சிதைச்செய்யுள் ஒன்றும் போகப் பாக்கி	1041
2.	ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம்	410
3.	திருமூலநாயனார்புராணம்	28
4.	தண்டியடிகணாயனார்புராணம்	26
5.	மூர்க்கநாயனார்புராணம்	12
6.	சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்	5+1

7.	சாக்கியநாயனார்புராணம்	18
8.	சிறப்புலிநாயனார்புராணம்	6
9.	சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணம்	88
10.	சேரமான்பெருமாணாயனார் (கழறிற்றறிவார்) புராணம்	174
11.	கணநாதநாயனார்புராணம்	7
12.	கூற்றுவநாயனார்புராணம்	8+1
13.	பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்	3
14.	புகழ்ச்சோழநாயனார்	41
15.	நரசிங்கமுனையரையர்	9
16.	அதிபத்தநாயனார்	20
17.	கலிக்கம்புநாயனார்	10
18.	கலியநாயனார்	16
19.	சத்திநாயனார்	7
20.	ஐயடிகள்காடவர்கோன்	9
21.	கணம்புல்லநாயனார்	9
22.	காரிநாயனார்	5
23.	நெடுமாறநாயனார்	10
24.	வாயிலார்நாயனார்	10
25.	முனையடுவார்நாயனார்	6+1
26.	கழற்சிங்கநாயனார்	13
27.	இடங்கழிநாயனார்	11
28.	செருத்துணைநாயனார்	7
29.	புகழ்த்துணைநாயனார்	7
30.	கோட்புலிநாயனார்	12+1
31.	பத்தராய்ப்பணிவார்	8
32.	பரமனையேபாடுவார்	2
33.	சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்	1

34.	திருவாரூர்ப்பிறந்தார்	2
35.	முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்	3
36.	முழுநீறுபூசியமுனிவர்	6
37.	அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்	1+1
38.	பூசலார்நாயனார்	18
39.	மங்கையர்க்கரசியார்	3
40.	நேசநாயனார்	5
41.	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்	18
42.	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்	12
43.	சடையநாயனார்	1
44.	இசைஞானியார்	1
45.	வெள்ளானைச்சருக்கம்	53
	ஆக	2162+5

இனி, ஒவ்வொரு சருக்கத்தினீற்றிலும் பாடப்பட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளனு துதியான ஐந்து பாக்களையும் நீக்க இரண்டாங்காண்டத்துள், இரண்டாயிரத்து நூற்றறுபத்திரண்டுசெய்யுள்கள் காணப்படும். இதில் இக்காண்டத்திற் பாகுபாட்டின்படி இருக்கவேண்டியசெய்யுள் 2126 போக அதிகமாக 36 செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. ஆகவே முப்பத்தாறுசெய்யுள்கள் இவ்விரண்டாங்காண்டத்தில் இடைச்செருகலாய் ஏறியிருக்கின்றனவென்று ஏற்படுகிறது. இந்த முப்பத்தாறு இடைச்செருகற்செய்யுட்களும் இவையென்று கண்டறியவேண்டியது நமது கடமையாகும். இனி நம் கடமையை மேற்கொண்டு நமக்குத் தெரிந்தவரை ஆராய்வாம்.

I. திருமயிலைச் சுப்பராயஞானியார் அச்சுப்பிரதியில் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்புராணத்தில்,

"மானு மயனு முணர்வரியார் மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
ஞால நிகழ்கோட் புலியார்தந் நாட்டி யத்தான் குடிநண்ணி

ஏலும் வகையா லலங்கரித்தங் கவரு மெதிர்கொண் டினிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்க ணார்வம் பெருகக் கொடுபுக்கார்." (33)

"தூய மணிப்பொற் றவிசிலெழுந் தருளி யிருக்கத் தூநீராற்
சேய மலர்ச்சே வடிவிளக்கித் தெளித்துக் கொண்ட செழும்புனலால்
மேய சுடர்மா ளிகையெங்கும் விளங்க வீசி யுளங்களிப்ப
ஏய சிறப்பி லர்ச்சனைக ளெல்லா மியல்பின் முறைபுரிவார்." (34)

என்று காணப்படுகிறது. சிதம்பரம் இராமலிங்கம்பிள்ளை அச்சுப்பிரதியில் இவ் விரண்டுபாக்களுக்கு மிடையில்,

"ஆண்ட நம்பி யுடன்வந்த வன்ப ரோடும் புறத்தணைந்து
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிறைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதன் மிகுதியினாற் புனைமங் கலதூ ரியமொலிப்ப
வீண்டு புகழ்க்கோட் புலியார்மா ளிகையை யெய்தி யுள்ளணைந்தார்"

என்ற செய்யுளொன்று காணப்படுகிறது. இச்செய்யுளை அச்சிட்ட பிள்ளையவர்கள், "ஞானியாரச்சிட்ட பெரியபுராண ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்புராணத்தில் 33-வது பாட்டின்கீழ் 'ஆண்டநம்பியுடன்வந்த' என்கிறபாட்டு விட்டிருக்கிறபடியால் அதை இப்புராணத்திற் சேர்த்திருக்கிறேன்"மென்று எழுதியுள்ளார்கள். இப்பாட்டு அவ்விடமிருத்தல் நியமந்தானா என்று ஆராயப்புகின், கோட்புலியார்தம்நாட்டியத்தான்குடிநண்ண அவரும் (கோட்புலியாரும்) ஏலும்வகையா னலங்கரித்து, எதிர்கொண்டு, இறைஞ்சிக் கோலமணிமாளிகையின்கண் ஆர்வம்பெருகக் கொடுபுக்காரன்றே? கொடுபுக்கவர் சுந்தரரைத் தூயமணிப்பொற்றவிசில் எழுந்தருளியிருக்கச்செய்து தூநீராற் சேயமலர்ச்சேவடி விளக்கிப் பண்பின் மற்றவை செய்தார் என்பது சேக்கிழார்சுவாமிகள் கருத்தாகும். 'ஆண்டநம்பி' என்றபாட்டையும் உடன்கொண்டு பொருள்கொள்ளப் புதுங்கால், செம்பொருள் ஒழுகிசையினின்றும் வழுவுதல் காண்க. அன்றியும், மானுமயனுமுணர்வரியார் பதிகள் பல வணங்கிய நாவலூரர் நாட்டியத்தான்குடி நண்ணக் கோட்புலியார் கொடுபுக்கார் என்று கூறியபின்னர்க் கொடுபுக்கவர் செய்தியைக்கூறுத லமையுமேயொழிய அதனைவிட்டு நம்பியாரூரர்செய்தியை அவ்விடத்து இடைமடுத்தல் வேண்டாததொன்றாம். மேலும், இச்செய்யுளின்பொருளையும் போக்கையுங் கவனிக்கும்

போது இது முன்பின்செய்யுள்களோடு பொருந்துமாறில்லாதிருப்பதுங் காண்க. இன்னும் 33வது செய்யுளிற் கொடுபுக்கார் என்று முடிந் திருக்க இவ்விடைமடுத்த செய்யுளில் நம்பியாரூரர் கோட்புலியார்மாளி கை யெய்தினர் எனக் காணப்படுகிறது. இதில் எய்தினர் என்னும் வினை நம்பியாரூரர் தாமே கோட்புலியார்மனைக்கு வலியச்சென்றாரென் பதைக் குறிக்கும். ஒருவரான் அழைக்கப்பட்டுச் சென்றவர் வலியச் செல்லக் காரணமில்லை. ஆகையால் இது இடைச்செருகலென்றே கொள்ளவேண்டும். இவ்வொருபாட்டையும் நீக்க மிருதியாவது 35 செய்யுட்களே.

II. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்புராணத்திலே சுவாமிகள் புரட்டுச்சமணரை வாதில் வெல்லுங்கால், திருவேட்டிலே திருப்பாசுரத் தைப் பலருமுணர்ந்துய்யப் பகர்ந்துவரைந்து யாற்றில் திருக்கையால் நீட்டியிட்டார் என்றுகூறிய 821 ஆம் செய்யுளுக்குப்பின், கதை தொடர் பாயிருக்கவேண்டுமாயின் இட்டவேடு எடுபடவேண்டியதேயன்றி நடுவில் வேறுசெய்தியொன்று மிருக்கக் காரணமில்லை. அப்படியில்லாமல் இப் பொழுது புராணங்களிலே 821-ஆம் செய்யுளுக்குப்பின் ஏட்டிலெழுதி யிட்ட திருப்பாசுரத்திற்குப் பொருள்கூறுவதாகக்கொண்டு "அந்தணர் தேவரானினங்கள் வாழ்க" என்பது முதல், "நெறியே சிறிது யானறி நீர்மை கும்பிட்டேனன்பால்" என்பதுவரை (822—845) 24 செய்யுள் களைக் கணக்கிட்டுக் கதைத்தொடர்ச்சியினைக்கெடுத்து வேறுவிடயங் களைப்புகுத்தி மீறுபடியும் "திருவுடைப்பிள்ளையார் தந் திருக்கையாலிட்ட வேடு" என்று தொடர்ந்தவிடயம்-ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதனானே இவ் விடைமடுக்கப்பட்ட செய்யுள்களையும் சேர்த்து எண்ணவொண்ணாதென் பது விளங்கும். ஆகவே அது சம்பந்தமான இருபத்துநான்குசெய் யுள்களும் கணக்கிலிருந்து நீக்கப்படல்வேண்டும். இவ்விருபத்து நான்குசெய்யுளுங் குறையுமானால், பதினொருசெய்யுள்களே அதிகமாகக் காணப்படும். இந்தப் பதினொருசெய்யுள்களும் இவைகளாகத்தானிருக்க வேண்டுமென அவைகட்குற்ற காரணங்களோடு கீழை குறிக்கப்பட்டுள் ளன. அறிஞர் ஏற்றபெற்றி கொள்வார்களாக.

III. இன்னும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்புராணத்தில்,

"பரவுதிருப் பதிகவிசை பாடிநீடும்
பான்கருணைத் திருவருளின் பரிசுபோற்றி
விரவுமலர்க் கண்பனிப்பக் கைகள்கூப்பி
வீழ்ந்தெழுந்து புறம்போந்து வேதவாய்மைச்
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும்போது
திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர்பின்னே
வரவவரை வளம்பெருகு மனையிற்போக
வருள்செய்து தந்திருமா ளிகையின்வந்தார்."

என்ற 261-வது செய்யுளுக்குப்பின்,

"மறையவர்க ளடிபோற்றத் தந்தையாரு
மருங்கணைய மாளிகையி லணையும்போதி
னிறைகுடமு மணிவிளக்கு முதலாயுள்ள
நீடுமறைக் குலமகளிர் நெருங்கியேந்த
விறைவர்திரு நீற்றுக்காப் பேந்திமுன்சென்
றீன்றதா யார்சாத்தி யிறைஞ்சியேத்த
முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்திற்புக்கார்*
முதல்வர்பான் மணிமுத்தின் சிவிகைபெற்றார்."

என்று ஒருசெய்யுள் காணப்படுகிறது. இதற்கடுத்து, "செல்வநெடு மாளிகையி லமர்ந்து நாளுந் திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று தாழ்ந்து,...தாங்கினார் சுரர்கள்போற்ற" என்ற செய்யுள் காணப்படுகிறது.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரை முன்னே அவர்மனைக்குப் போக விட்டுப் பின்னே தமதில்லத்தில்வந்தார் என்று கூறியவர், மேல் வந்தவர் மாளிகையிலமர்ந்து செய்த செயலைக் கூறவேண்டுமேயன்றி, இடையே "மறையவர்கள் அடிபோற்ற...இறைவர் திருநீற்றுக்காப்பேந்திமுன்சென்றீன்றதாயார் சாத்தி யிறைஞ்சியேத்த முறைமையவர்க்கருள்செய்து மடத்திலே புகுந்தா"ரென்றது மிகைபடக் கூறியதாவதோடு, இல்லதொருவழக்கினையும் காட்டுகின்றதன்றோ?

---

*'பரவுதிருப்பதிகம்' என்னுமுதற்செய்யுளில் 'திருமாளிகையின்வந்தார்' என்றவர், இச்செய்யுளில் 'மடத்திற்புக்கார்' என்றதும் பொருந்தாததாயிருக்கிறது. உதவிப்பத்திராதிபர்.

தந்துறுபரிவளவன்றன் செங்கோலோச்சுமமைச்சரிற் றலைவரான தெய்வப்புலமைச் சேக்கிழார்சுவாமிகள், செய்யுணயமாத்திரமின்றி ஒழுகிசைச்செப்பலின்பம் பயக்கக்கூடியதாகவே நான்முழுவதும் பாடியிருத்தலை ஊன்றிநோக்குவார்க்கு இவ்விடைச்செருகல் புலனாம். அன்றியும், வந்தாரென்று வினைமுடிந்தபிறகு புக்காரென மற்றொருவினை கொடுத்து முடித்தல் சுவாமிகள் வழக்காகக்காணப்படவில்லை. அடுத்த செய்யுளில் வந்தவர் 'அமர்ந்து' என்று காணப்படுதலே இதற்குச்சான்றாம். ஆகையால் இது, இடைச்செருகலென்றே அணியவேண்டியிருக்கிறது.

IV. மேலும், காம்பிணைவென்ற மென்றோளிபாரற் பொற்கிண்ணத்தினின்று அமிழ்தூட்டப்பெற்ற எந்தையாம் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், பூக்கமழும்பணைசூழ்ந்த புகலியின் மீண்டும்புகுந்து, தேக்கியமாமறைவெள்ளத்திருத்தோணிவீற்றிருந்தாரை மொழிமாற்று, மாலைமாற்று, வழிமொழி, மடக்கு, சந்தவியமகம், ஏகபாதம், இருக்குக்குறள், எழுகூற்றிருக்கை, ஈரடிவைப்பு, நாலடிமேல்வைப்பு, மேன்மைநடையின் முடுகுமாரகம், சக்கரம் ஆதிய விகற்பச்செய்யுட்களாற் செந்தமிழ்மாலை பாடி, யாழ்ப்பெரும்பாணனார்தாமும், மன்னுமிசைவடிவானமதங்க சூளாமணியாரும் அம்மாலைகளைப் பன்னியவேழிசைபற்றிப் பாடக்கேட்டினிதமர்ந்தருளியிருக்குங்காலத்து, அருந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள திங்கட்சடையார்தந் திருப்பதியாவையுங் கும்பிடுவான்கருதி,

"..
நீண்டசடை யாரடிக்கீழ்ப் பணிவுற்றுநீ டருள்பெற்றே
யீண்டுபுகழ்த் தாதையார்பின் னெய்திடயாழ்ப் பாணரோடுங்
காண்டகு காழிதொழுது காதலினாற் புறம்போந்தார்".

என 281-ஆம் செய்யுளும், இதனுடன் கதைத்தொடர்புடையதாக,

"திருமறைச் சண்பையாளி சிவனார்திருக் கண்ணார்கோயில்
பெருவிருப்பா லணைந்தேத்திப் பிஞ்ஞகர் கோயில்பிறவு
முருகியவன் பாலிறைஞ்சி யுயர்தமிழ் மாலைகொண்டேத்தி
வருபுனற் பொன்னிவடபாற் குடதிசை நோக்கிவருவார்"

என இருநூற்றெண்பத்தைந்தாஞ் செய்யுளும் காணப்படுகின்றன. காழியினின்றும் வெளிப்போந்த சம்பந்தப்பெருமான் திருக்கண்ணார் கோயில் முதலான தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, பொன்னிநதியான காவிரியின்வடபால் மேற்குநோக்கிச் சென்றாரென்பது இவற்றின் பொருளாம். இவ்வாறு சென்றதிலும் செல்வதிலும் விபப்பாவது வெறுப்பாவது காணப்படுதலில்லை. ஆனால், 'புறம்போந்தார் என முற்றுவினையாகக்கூறிய 281-ஆம் செய்யுளுக்கும் அதனுடன் தொடர்புடையதாக மேலேகாட்டிய 285-ஆம் செய்யுளுக்கு மிடையில்,

"அந்திரு மூதூரினுள்ளா ரமர்ந்துடன் போதுவார் போத
மெய்த்தவ ரந்தணர் நீங்கா விடைகொண்டு மீள்வார்கண் மீள
முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்டு மொய்யொளித் தாம நிரைத்த
நித்தில வெண்குடை மீது நிறைமதி போல நிழற்ற" (282)

"சின்னந் தனிக்காளந் தாரை சிரபுரத் தாண்டகை வந்தா
ரென்னுந் தகைமை விளங்க வேற்ற திருப்பெயர் சாற்ற
முன்னெம் மருங்கு நிறைந்த முரசுடைப் பல்லிய மார்ப்ப
மன்னுந் திருத்தொண்ட ரானார் வந்தெதிர் கொண்டு வணங்க" (283)

"சங்கநா தங்க ளொலிப்பத் தழங்குபொற் கோடு முழங்க
மங்கல வாழ்த்துரை யெங்கும் மல்க மறைமுன் னியம்பத்
திங்களும் பாம்பு மணிந்தார் திருப்பதி யெங்குமுன் சென்று
பொங்கிய காதலிற் போற்றப் புகலிக் கவுணியர் போந்தார்." (284)

என்று மூன்றுசெய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. ஒருமுறை 'போந்தார்' என்று கூறியவர் இரண்டாமுறையும் போந்தாரென்றல் மிகையன்றோ? 'ஆண்டகையாரு' மென்றெடுத்த சேக்கிழார்நாயனார் ஒருபடி ஓரிடத்து ஒருவினையை முற்றுக்கியபின் மறுபடி அதேயிடத்து அதே வினையை அதே பொருளில் எடுத்தாண்டமை காண்கிலம். அன்றியும், 'ஆண்டகை' யென்ற ஒருசொல்லே எல்லாப் பெருமைகளையுமுடையதாயிருக்க மீண்டும் 'புகலிக்கவுணியர்' என்று கூறத்துணியார். மேலும், சேக்கிழார் கவுணியர்குலமுதலைக்கூறுமிடத்தெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்தனரேயன்றி இத்துணைப்பெருமையோடு கூறியதாகப்புலப்படவில்லை. ஆகையால் இடையில்வந்த மூன்றுசெய்யுள்களும் இடைச்

செருகலாயிருத்தல் கூடுமென நம்பவேண்டியதாயிருக்கிறது. பெரியார் ஆராய்ந்து தம் அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுதல் உத்தமமாகும்.

V. திருஞானசம்பந்தப்பெருமான், கருகாவூர், அவளிவணல்லூர் சிர்ப்பரிதியமம் முதலிய பதிகளைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருவலஞ்சுழியடைந்து திருவலஞ்சுழியுடையாரைத்தொழுது, "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனைநெஞ்சமே" யென்னும் வினவுந்திருப்பதிகம்பாடிப் பரவிப் பழையாறை யெய்துதற்கு நண்புடைய அடியார்களுடன் நடந்து ஆறைமேற்றளி சென்றெய்தினர் என்ற விருத்தாந்தத்தை அடியில்வரும் 379, 380, 381, 382, 389-ஆம் செய்யுள்கள் விளக்குகின்றன.

"மதிபுனைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிருமன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள்போழ்தினி லிழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்" ()

"கலந்தவன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்ந்தசெங்கம லக்கரங் குவித்துட னணைவார்
வலஞ்சுழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொள்நீள்சுடர்க் கோபுர மிறைஞ்சியுள் புக்கார்" (380)

"மருவலார்புர முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலங்கொண்
டுருகுமன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவலஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகுமாதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்." (381)

"ஞானபோனகர் நம்பர்முன் றொழுதெழு விருப்பா
லானகாதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
மூனமில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப்பதிகம்
பானலார்மணி கண்டரைப் பாடினர் பரவி" (382)

"சண்பைவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
யெண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை யெய்துதற்கு
நண்புடைய வடியார்க ளுடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீண் மதிளாறை மேற்றளிசென் றெய்தினர்" (389)

இக்குக் கூறியபடி 382-ஆம் செய்யுளுக்குப்பின், சண்பைவரும் பிள்ளையார் என்ற முதற்குறிப்புடைய 389-ஆம் செய்யுள் தொடர்புடையதாயிருக்கவும், இச்செய்தியூடே 383 முதல் 388-ம் செய்யுள்வரை ஆறு செய்யுளால் திருவலஞ்சுழிவந்த பாலறாவாயர் முதுவேனிலால் மிக்க துன்புற்றார் என ஒருசெய்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு:—

"புலன்கொளின்றமிழ் போற்றினர் புறத்தினி லணைந்தே
யிலங்குநீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலங்கொள்காதலி னுதர்தா னுடொறும் பரவி
வலஞ்சுழிப்பெரு மான்றொண்டர் தம்மொடு மகிழ்ந்தார்" (383)

"மகிழ்ந்ததன்றலை வாழுமங் நாளிடை வானிற்
றிகழ்ந்தஞாயிறு துணைப்புண ரோரையுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்ததன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை குன்ற
வெருண்டுவெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில்" (384)

"தண்புனற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேய்வை
பண்புநீடிய வாசமென் மலர்பொதி பனிநீர்
நண்புடைத்துணை நகைமணி முத்தணி நாளு
முண்பமாதுரி யச்சுவை யுலகுளோர் விரும்ப" (385)

"அறன்மலியுங் கான்யாற்றி னீர்நசையா லணையுமான்
பெறலரிய புனலென்று பேய்த்தேரின் பின்றொடரு
முறையுணவு கொள்ளும்புட் டேம்பவய லிரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பனிப்புறத்து வதியுமால்" ()

"நீணிலைமா ளிகைமேலு நிலாமுன்றின் மருங்கினிலு
வாணிழனீள் சோலையிலு மலர்வாவிக் கரைமாடும்
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்துங்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால்." (387)

"மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
குயிலொடுங்காச் சோலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூவியெழத்
துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்துந் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விரி தருநாளில்" (388)

"சண்பைவரு.................ஆறைமேற்றளிசென்றெய்தினர்" (389)

இவ்வாறு வேனிற்காலத்தைவருணிக்க இடமொன்றும் பாட்டிற் காணப்படவில்லையே? இவ்வருணனைக்கு இடந்தந்ததுதானென்னை? தேவாரப்பதிகங்களில் ஏதாவது ஆதாரமுண்டாவென்று ஆராய்ந்தும் ஒன்றுந்தோன்றவில்லை*. வருணனையிற்கண்டவாக்கினையூன்றியாராய்ந்து பார்த்து வாக்கின்நயத்தைக்கொண்டு ஊகித்தறியலாமாயினும் இந்நூலிற் றஞ்செய்யுளை இடைமடுத்த வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரானும் வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லராய், முத்திநிச்சயம் என்னும் 17 பாக்களடங்கிய ஒரு சிறு சித்தாந்தநூலுக்குப் பெரும்பேருரைகண்ட புலவராதலால் அவர் இடைமடுத்த பாக்களை யறிந்து வெளியிடுதல் அசாத்தியமான காரியமாகும்.

VI. பூவலர் பொழில்சூழ் சண்பைப்புரவலர் பறிதலையமணரை யோட்டுவான், வெள்ளிமன்றுளாடி அமரு மதுரைமாநகர்சென்று திருமடத்திற்றங்கியபோது அமண்கொடியோர் திருமடத்திற் றீயிட்டதும் அத்தீ பாண்டியனைப்பற்றும்படி எம்பிரான் வெள்ளிமன்றுளாரைவேண்ட அவ்வாறே அத்தீ பாண்டியனைப்பற்றியதும் யாவரும் அறிந்ததே. திருட்டு அமண்குண்டர்செய் மாயத்தால், தென்னவனைப்பற்றிய வெப்பு நோய் தீராமைகண்டு, சுமந்திரனும் மற்றுமுள்ளோரும் அருமறைவாழ் பூம்புகலியண்ணலார்வரின் வெப்புநோய்தீர்தல் திண்ணமென்ற அளவில் வேந்தன் அடிகளை அழைத்துவரக் கட்டளையிட்டனன். பாலறுவாயரும் அரசனவைபுகுதுமென வெளிப்போந்து, "சேவுயர்கொடியினார்தந் திருவுள்ளமறிவே" னென்று மடத்தினின்றும்,

"..
மெய்யணி நீற்றுத்தொண்டர் வெள்ளமுந் தாமும்போந்து
கைபிணை தலையின்மீது குவியக்கண் மலர்ச்சிகாட்டச்
செய்யவார் சடையார்மன்னுந் திருவாலவாயுட் புக்கு." (737)

---

* ௱௬௨-ம் செய்யுளால் இவ்வேனிற்காலவருணனை இடைச்செருகலன் றென்று தோன்றுகிறது. திருச்சத்திமுற்றத்திலிருந்து நாயனார், திருப்பட்டீச்சுரஞ்செல்லுங்கால் வேனிலால் உண்டாகிய வெப்பத்தைத்தணிக்கும்படி நாயனார்க்குப் பட்டீச்சுரமுடையார் முத்துப்பந்தரளித்தனரென்று கூறியிருக்கின்றனரன்றோ? முன்பு வேனிற்காலத்தைப்பற்றிக்கூறாவிட்டால் இங்கு வேனிலால்வரும்வெப்பத்தைத்தணிக்க 'முத்துப்பந்தரளித்தனரொன்பது எங்ஙனம் பொருந்தும். உதவிப்பத்திராதிபர்.

"கானிடை யாடுவாரைக் காட்டுமா வுரிமுன்பாடித்
தேனலர் கொன்றையார்தந் திருவுள நோக்கிப்பின்னு
மூனமில் வேதவேள்வி யென்றெடுத் துரையின்மாலை
மானமில் லமணர்தம்மை வாதில்வென் றழிக்கப்பாடி." (379)

"ஆலமே யமுதமாக வுண்டுவா னவர்க்களித்துக்
காலனை மார்க்கண்டற்காய்க் காய்ந்தனை யடியேற்கின்று
ஞாலநின் புகழேயாக வேண்டுநான் மறைகளேத்துஞ்
சீலமே யாலவாயிற் சிவபெரு மானேயென்றார். (380)

இவற்றில், கதைத்தொடர்பு விடுபடவில்லை. மேலேகாட்டிய 737, 739, 740-ஆம் பாட்டுக்கள் தொடர்புடையனவாயிருந்தும் இடையே 738-வதுசெய்யுளாக,

"நோக்கிட விதியிலாரை நோக்கியான் வாதுசெய்யத்
தீக்கனன் மேனியானே திருவுள் மேயென்றெண்ணில்
பாக்கியப் பயனுயுள்ள பாலறுவாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவண் டமிழ்செய்மாலைப் பதிகந்தா னுவலலுற்றார்." (738)

என்றசெய்யுள் காணப்படுகிறது. இது, பொருளையும் இடத்தையும் நோக்க மிகையென்றே தோன்றுகிறது.

மேலேகாட்டிய III, IV, V, VI, பத்திகளால், மிகையான 11 பாட்டுக்களும் குறிக்கப்பட்டன. இப்பாக்கள் உரியவிடத்தேதான் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென வாதித்தலுங் கூடும். அங்ஙனமாயின் அவற்றின் வன்மைமென்மைகளைத் தெரிவித்துக் கண்டிப்பதோடுநில்லாது வேறு எவ்வெச்செய்யுட்கள் இடைச்செருகலா யிருத்தலியலுமென்பதனை அறிஞர்கள் தெரிவிப்பார்களாக. I, II. பத்திகளிற் குறித்த இருபத்தைந்துசெய்யுட்களும் கணக்கினின்று நீக்கப்படல் வேண்டுமென்றே கொள்ளவேண்டும்.

இலக்கணவிளக்கபாரம்பரை.
திருவாரூர். சோமசுந்தரதேசிகன்.

ஸம்ஸ்க்ருத வ்ருத்தமஞ்ஜரீ.

(யாப்பியல்)

ஸம்ஸ்க்ருத நூல்கள் கத்யம் (prose) எனவும், பத்யம் (poetry) எனவும் இருவகையாயமைந்துள்ளன.

பிங்கள சந்தஸ் சாஸ்த்ரம் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஆதி யாப்பியல் நூல்.

பத்யம். { I வ்ருத்தம் / II ஜாதி. } இவை, 4 அடிகள் (பாதங்கள்) உள்ளவை.

வ்ருத்தம் என்பது அக்ஷர (அசை) க்கணக்காலமைந்துள்ளது.

மூன்றுவகை வ்ருத்தங்கள்:—

1. ஸமவ்ருத்தம்—4 அடியும் ஒரேமாதிரியாயுள்ளது.

2. அர்த்தஸமவ்ருத்தம்—முதலாவது மூன்றாவது அடிகள் ஒரேமாதிரியாகவும், 2, 4 அடிகள் ஒரேமாதிரியாகவும் அமைந்துள்ளது.

3. விஷமவ்ருத்தம்—நான்கு அடிகளும் வெவ்வேறுயமைந்துள்ளது.

II ஜாதி என்பது மாத்திரைக்கணக்காலமைந்துள்ளது.

(1) குறில்கள் யாவும் ஒருமாத்திரையளவுள்ளவை [க, டு, ஒ]

(2) நெடில்கள் ,, இரண்டுமாத்திரையளவுள்ளவை. [ஆ கூ சீ டே]

(3) குறிலுக்குப்பின் ஒற்று அல்லது விஸர்க்கம் வருமாயின் அக்குறில் இரண்டுமாத்திரையளவுள்ளதாம். [கம், ஜ:]

(4) பாதக்கடைசிக் குறிலும் இரண்டுமாத்திரையளவுள்ளதாம்.

அக்ஷரம் (அசை=syllable)

உயிர், உயிர்மெய் யாவும் ஓரோர் அக்ஷரமாகும்.

ஒற்றுக்குத் தனிமாத்திரையளவாவது அக்ஷரஅளவாவது இடையாது.

யதி (caesura)

செய்யுளில் ஒவ்வொருபாதத்தையும் வாசிக்கையில், நடுவே நிறுத்தி வாசிக்கவேண்டிய இடங்கள்.

கணம் என்பது 3 அக்ஷரமடங்கிய இசை.

ஆதி மத்யா வஸா நேஷு
ய ர தா யாந்தி லாகவம்!
ப ஜ ஸா கௌரவம் யாந்தி
ம நௌ து குரு லாகவம்!!

கணவிவரம்—

கணம்	விவரம்
ய கணம்	=ந ஞ ஞ
ர ,,	=ஞ ந ஞ
த ,,	=ஞ ஞ ந
ப ,,	=ஞ ந ந
ஜ ,,	=ந ஞ ந
ஸ ,,	=ந ந ஞ
ம ,,	=ஞ ஞ ஞ
ந ,,	=ந ந ந
க (குரு)	=ஞ (தனிநெடில்)
ல (லகு)	=ந (தனிக்குறில்)

முறையே ய கணம், ர கணம் என்று கூறவேண்டும்.

ந குறிலையும் ஞ நெடிலையும் குறிக்கும்.

ப=ஹ, Bha

க=ஂ, Ga

ஸமவ்ருத்தப்ரகரணம்.

4. ப்ரதிஷ்டா (=கன்யா)

பாதம் ஒன்றுக்கு 4 அசை

க. ம. (ஞ ஞ ஞ ஞ)

5. ஸுப்ரதிஷ்டா (=பங்க்தி)

அசை 5

ப, க. க (ஒ ன ன ஒ ஒ)

6. காயத்ரீ (அசை 6.)

1. தனுமத்யா=த ய (ஒ ஒ ன ன ஒ ஒ)
2. வித்யுல்லேகா=ம ம (ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ)

[முத்தி நெறி யறியாத(ா)]

3. ஶஶிவதனா=ந. ய (னனன ன ஒ ஒ)
4. ஸோமராஜீ=ய. ய (ன ஒ ஒ ன ஒ ஒ)

ஷ யதி 2+4

7. உஷ்ணிக் (7 அசை).

1. குமாரலலிதா=ஜ ஸ க (3+4)

=ன ஒ ன ந ன ஒ ஒ

2. மதலேகா =ம ஸ க (3+4)

=ஒ ஒ ஒ ந ன ஒ ஒ

3. மதுமதீ =ந. ந. க (5+2)

=ந ந ந ந ந ந ஒ

[ஆதிமூலமேன்—ற்ரு தும் வேளையில்]

வானவர்களே தானவர்களே!

மானினீதனை எங்கு காணுவேன்.

8. அநுஷ்டுப் (8 அசை).

1. அநுஷ்டுப் (=ஸ்லோகம்).

நாலு அடிகளிலும்		6-ம்	அசை	நெடில்
	,,	5	,,	குறில்
2.4	,,	7	,,	,,
1.3	,,	7	,,	நெடில்

[இது, இதிஹாஸ புராணங்களிலும் மற்ற நூல்களிலும் விசேஷமா யுள்ளது]

2. கஜகதி=ந ப ல க (4+4)
=நநந ஞநந நஞ

3. ப்ரமாணிகா=ஜ ர ல க (4+4)
=நஞந ஞநஞ நஞ

4. மாணவகம்=ப த ல க (4+4)
=ஞநந ஞஞந நஞ

5. வித்யுன்மாலா=ம ம க க (4+4)
=ஞஞஞ ஞஞஞ ஞஞ

6. ஸமாநிகா=ர ஜ க ல (4+4)
=ஞனஞ னஞன ஞன

9. ப்ருஹதீ. (9 அசை)

1. புஜகஸிஸுப்ருதா=நநம (7+2)
=நநந நநந ஞஞஞ

2. புஜங்கஸங்கதா =ஸ ஜ ர (3+6)
நநஞ நஞந ஞநஞ

3. மணிமத்யம்=ப ம ஸ (5+4)
=ஞநந ஞஞஞ நநஞ

10. பங்க்தி (10 அசை)

1. த்வரிதகதி=ந ஜ ந க (5+5)
=நநந நஞந நநந ஞ

2. மத்தா=ம ப் ஸ க (4+6)
=ஞஞஞ ஞநந நநஞ ஞ

3. சம்பகமாலா (ருக்மவதீ)=ப ம ஸ க (5+5)
=ஞநந ஞஞஞ நநஞ ஞ

(தொடரும்.)

R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர் B.A., B.L.,
மதுரை.

ஸ்ரீ ரவீந்திரநாததாகூர்மஹாகவி தேசபத்திமேலீட்டாற்செய்த

கடவுட்பிரார்த்தனைக்கவி.

மொழிபெயர்ப்பு.

எங்கே இதயம் பயமின்றி இருக்கும், நாணால் தலைகவிழா(து);
எங்கே அறிவை இலவசமா எய்தலாம்;பல் உட்பிரிவால்
எங்கே மாந்தர் சிதறுமே இருப்பார்; உள்ஆழ் மெய்யினின்றும்
எங்கே வார்த்தை வெளிப்படும்; சற்றெனினும் இளைப்பே இல்லாதே

எங்கே முழுத்த தேர்ச்சிஉற எவரும் மேன்மேல் முயன்றிடுவார்;
எங்கே விவகாரிகஞானம் என்னும் தெளிந்த நன்னீரா(று)
எங்கே(டு) இமைக்கும் பழவழக்கம் எனும்பாழ் மணல்வனாந்தரத்தே
எங்கே எனினும் வழிதப்பி யிடாதே மேன்மேல் வசனுறும்;

எங்கோ வேநின் அருள்தூண்டி இயக்கும் வழியே சென்றுமனம்
எங்கே யும்வி சாலம்உறும் எண்ணம் செயல்கள் புரிந்திடுவ(து)
எங்கே; இவையெல் லாம்தடை அற்(று) இயையும் பரமபதம் இருப்ப(து)
எங்கே:அங்கேவிழித்(து)எழுமா(று)எந்தாய் எந்நாட்டினர்க்(கு) அருளே.

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

ஐயவினா.

தயைசெய்து, பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடையெழுதக் கோருகிறேன்.

1. "மாதர்கள்கற்பின்மிக்கார்கோசலைமனத்தையொத்தார்
வேதியர்வசிட்டனொத்தார்வேறுளமாந்தரெல்லாம்
சீதையையொத்தாரன்னடிருவினையொத்தாண்மற்றைச்
சாதுகைமாந்தரெல்லாம்தசரதன்றன்னையொத்தார்."

என்னுமிவ்விராமாயணப்பாட்டில்,

ஒத்தார் என்ற வினைமுடிபுகளுக்கு ஹேதுக்களெவை?

சாதுகைக்குப் பொருளென்னை?

2. "வதனமைந்தான்குஞ்சியாகாயன்சேய்முனம்வந்தநம
வதனமைந்தான்குஞ்சிதையாவியமன்றன்வாழ்வுமைந .
வதனமைந்தான்குஞ்சிசூழ்வயற்கோமுத்திமன்னினிய
வதனமைந்தான்குஞ்சிதபாதமேடல்வளத்திருவே."

என்னும்,மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையிபற்றிய துறைசையந்தாதியினிறுதிப் பாட்டின் பதவுரையையும் எழுதுக.'

வண்ணார்பண்ணை }
யாழ்ப்பாணம் }

சி. சிவசங்கர ஐயர்.
பன்றிக்கோடு.

அநுதாபக்குறிப்பு.

இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினருள் ஆங்கிலபாஷாவிற்பத்தியும்தமிழ்ப் பாண்டித்யமுமுடையவர்களான சென்னை திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை B.A., அவர்கள் 28—6—22லும், சேலம்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் T. S. நடராஜையரவர்கள் 2—7—22லும் இவ்வுலகவாழ்வைத்துறந்தமை கேட்டு மிகவும் வருந்துகிறோம். இவர்கள், பல ஆண்டுகளாகச் சங்கத்தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளுக்குச் சோதகர்களாகவும் மேற்பார்ப்பவர்களாகவும் இருந்து கைம்மாறுகருதாது சங்கக்காரியங்களை நன்கு நடத்திவந்திருக்கிறார்கள். இவர்களையிழந்து வருந்தும் இவர்கள் குடும்பத்தார்க்கு நமது அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீமத்-நடராஜையரவர்கள்.*

சேலம் முனிசிபல்கலாசாலையில் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீமத் நடராஜஐயரவர்கள் சென்றஜூலைமீ 2உ இம்மண்ணுலகை நீத்தனரென்ற செய்திகேட்டு நம் தமிழுலகம் பெரிதும் துக்கிக்கின்றது. ஐயரவர்கள் திருவேங்கடமலைக்குச் சென்று திரும்பியபின் காலிற்றைத்தகல் காரணமாகக் கொப்புளத்தால், சென்ற ஒருமாதமாக வருந்தினர். தகுந்த வைத்தியம்பார்த்தும் சொஸ்தமாகாமல் திடீரென்று சென்ற ஜூலைமீ 2உ சிவபிரான்றிருவடிநிழலையெய்தினர். ஸ்ரீமத் சாமிசரவணப்பிள்ளையவர்களிடத்து ஐயரவர்கள் இளமைமுதல் இயற்றமிழ்பயின்று வல்லுநராகிக் ,கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவாற்றுந் திறத்திலும், மிகுந்ததேர்ச்சிபெற்றுச் சேலம் முனிசிபல்கலாசாலையிற் சென்ற இருபதாண்டுகளாகத் தமிழ்ப்பண்டிதர்வேலைபார்த்துவந்தனர். தெய்வபக்தி, நடுவுநிலைமை, வாய்மை, கருணை யாதிய நல்லொழுக்கங்களில் மிகச்சிறந்து மாணவர்க்குக் கல்வியை ஊக்கமுடன் ஊட்டிவந்த இவரை இழக்க

---

* இவர்விஷயமாக அநுதாபக்குறிப்பும் இரங்கற்பாக்களும் பலரிடமிருந்து வந்துள்ளனவேனும் விரிவஞ்சி இவ்வொன்றே வெளியிடப்பட்டது. (ப-ர்.)

நேர்ந்தது நம் தமிழ்மக்களின் துரதிர்ஷ்டமே. இவரிடத்திற் பயின்ற மாணவர்பலர் F. A. (யப். ஏ.) மெற்றிக்குலேஷன் சங்கத்தமிழ்ப்பரீட்சைகளில் இராஜதானிக்கு முதலாகவும் இரண்டாவதாகவும் தேறியிருக்கின்றனர். தனித்தமிழ்ப்பரீட்சையிலும் சிற்சிலமாணவர் இவரிடம் பயின்று தேர்ந்திருக்கின்றனர். அடியேனையும் தமது மாணவனாக ஏற்றுப் பண்டிதபரீட்சையாதியபரீட்சைகளுக்குரிய பாடங்களைப் போதித்து விருத்தியெய்தச் செய்தனர். அன்றியும், சங்கஸ்தாபகரான ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் பெயரிட்டு மஹாஜனங்களின் பேருதவியால் 600ரூபா பெறுமானமுள்ள இலக்கண இலக்கிய வுரைநடைப்புத்தகங்களடங்கிய ஒருபுத்தகசாலையையமைத்துச் சேலம்கலாசாலைக்கு உதவியுள்ளார். இவரையிழந்த குடும்பத்தார்க்குச் சிவபெருமான் ஆறுதலளிப்பாராக.

இவர் சிவபதமடைந்தமைக்காற்றாது பாடிய இரங்கற்பாக்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தேனடுத்த கொன்றையினான் திருவடிக்கண் அன்பென்றுந் திகழு நின்னை
யானடுத்து நெடுங்காலம் பயின்றதெலாம் சரமகவி யியம்பற் கேயோ
வானடுத்து வருமாரி யெனவேசொற் பொழிவாற்றும் வள்ளால் அன்பு
தானடுத்துக் கலைபயில்நின் மாணவர்தம் துயரெங்ஙன் சாற்று மாறே.

ஒன்னலரும் போற்றிசைக்கு முயர்கல்விப் பெருந்தகையாய்! உவந்து நோக்கி
அன்னையினு மன்புமிக வழைத்தென்னை யருகிருத்தி யமுதம் போலும்
பன்னரிய தமிழ்க்கலைகள் பண்புடனே பகர்ந்தநட ராச மேலோய்
மன்னுயிரி வாற்றுநின் கிளைஞர்மனந் தேறவரன் அருள்க மாதோ.

வெண்பா.

துந்துபி யாண்டதனிற் சோகமிது னத்திங்கள்
அந்தம்போ லுற்றதிதி யட்டமியில்—முந்தும்
அருங்கதிர்நா ளேயெம் நடராச வாசான்
திருமேனி நீங்குந் தினம்.

இங்ஙனம்,

R. Thimmappa Aiyer.

புத்தகமதிப்புரை.

1. உலகியல்விளக்கம்:— இது, யாழ்ப்பாணத்திற் சுன்னாகத்துள்ள ஸ்ரீராமநாதவித்தியாலயத்திற் றமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தவரும் இப்போது மாவிட்டபுரம் ஸெண்ட்ரல்காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருப்பவருமான ஸ்ரீமத். K. S. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியாரவர்களால், பன்னெறிபற்றிப்பாடிய பல அகவற்பாக்களையுடையதொரு தொகைநிலைப் பனுவலாயுள்ளது. இதன் பாக்கள் பலவும் முன்னமே செந்தமிழில் தனிநிலைச்செய்யுட்கோவை என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தமையால் அவற்றின் சொற்றொடை நடைகளும் பொருளின்பம் சுவைகளும் பண்டிதர் பலராலும் அறியப்பட்டன. இப்பனுவலுள் அறநெறியியல் என்னும் பகுதிமட்டும், இதுபொழுது, மட்டுநகர்வாசியும் சிமந்தனிபுராணம், விநாயகமான்மியம் முதலிய செய்தவருமான ஸ்ரீமத். ச. பூபாலபிள்ளையவர்களாலெழுதப்பட்டதொரு விளக்கமான விரிவுரையோடு, பௌதிகசாஸ்திர விற்பன்னரான ஸ்ரீமத் மயில்வாகனபண்டிதரால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலுரைகளினடைகளை யிடையிடையே படிக்கும்பொழுது தொன்னூலுரைகளினடைகளைத் தொடர்ந்துசெல்லுந்தோற்றமுடைமை புலப்படுகிறது. பரதேசத்துள்ள பண்டிதசிரேட்டர்களுங் கொண்டாடும்படியான பெருமைவாய்ந்த பாரதியாரது தமிழ்ப்புலமை பாராட்டத்தக்கது. 'வேண்டுவோர் மானேஜர், கிளவ் அச்சுக்கூடம், பெரியகடைத்தெரு, யாழ்ப்பாணம் என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

2. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் உரையும்:—இது, சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுட்சிறந்த சிவஞானசித்தியாருக்குப் பலவுரைகளிலிருந்தும் தெரிந்தவிடயங்களையும், அவற்றில் விளங்காத விடயங்களையும் ஒருங்குவிளக்கவேண்டி யிலங்கைத்தீவகத்துள்ள சிவநேசச்செல்வர்களிற்சிறந்த திருவிளங்கவாசிரியரால் எழுதப்பட்ட தெளிவானவுரையோடு கூடியது. இடையிடையே படித்தமட்டில் நன்றாயெழுதப்பட்டிருப்பதாகவே புலப்படுகிறது, இதன் முதலிரண்டு சஞ்சிகைகள் உரையாசிரியரால் பதிப்பிக்கப்பட்டன. மூன்றாஞ்சஞ்சிகை இலங்கை நியாயவாதி ஸ்ரீமத் பண்டித க. சிதம்பரநாதன் அவர்களால் வேண்டிய இடத்து விரித்தெழுதிப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. முதலாவது சஞ்சிகை

விலை 60 சதமும் இரண்டாவது மூன்றாவது சஞ்சிகை விலை தனித்தனி 50 சதமும் உடையன. வேண்டுவோர் பண்டிதர் க. சிதம்பரநாதன், புரோக்டர், S. C. கொழும்பு என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

3. கல்பதரு:-இது, சென்னையிலிருந்து. சித்திரசகிதமாய் வெளிவரும் ஒருமாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீமத். K. P. சேஷாத்திரி ஐயங்காரவர். இதில், கைத்தொழில், வியாபாரம், வியவசாயம், கல்வி, சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளைப்பற்றி வியாசங்கள் வெளியிடப்படுமென்று தெரிகிறது. நமக்குக்கிடைத்த இதன் நான்காந்தொகுதியின் முதற்பகுதியிற் பல அரியவிஷயங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதன் வருடச்சந்தா உள்நாட்டுக்கு ரூ 3. வெளிநாட்டுக்கு ரூ 4. வேண்டுவோர் K. P. சேஷாத்திரி ஐயங்காரவர்கள், 64 இராமசாமிதெரு, சென்னை என்ற விலாசத்துக்கெழுதிப் பெறலாம்.

4. குமரன்:—இது, தமிழ், தமிழ்நாடு, சமயம், அறிவு, வியாபாரம், தொழில், முதலியவற்றின் வளர்ச்சிகருதி மாதமொருமுறை காரைக்குடியிலிருந்து ஸ்ரீமத் சொ. முருகப்பசெட்டியாரவர்களால் வெளியிடப்பெறும் ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதன் முதற்றொகுதியின் முதன்மூன்று பகுதிகள் நமக்குக்கிடைத்தன. அவை தக்கவர் பலரால் எழுதப்பட்ட விஷயங்களையுடையனவாயிருக்கின்றன. இதன் வருடச்சந்தா உள்நாடுகளுக்கு ரூ 1—8—0. வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 2-0-0 மாதிரிப் பிரதியின் விலை ரூ 0-2-6. வேண்டுவோர் ஸ்ரீமத் சொ. மு. முருகப்பசெட்டியாரவர்கள், குமரன்பத்திராதிபர், காரைக்குடி என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

5. பர்மா நாட்டுக்கோட்டையார்சங்கத்தின் பொருளுதவிபெற்றுக் காரைச் சிவனடியார்திருக்கூட்டத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட மனிதர் வாய்ப்படும் அகிலஉயிர்ப்பிராணிகளின்மகாநாடு, ஐயனாரின்பதிலுத்தரம், மநுநீதிச்சோழன், ஆணிமாண்டவியர், சிபிச்சக்ரவர்த்தி, சுந்தரர் திருநாள் என்னுந் துண்டுப்பிரசுரங்கள் வந்தன. இவை, ஜீவகாருண்யம், தெய்வபக்தி, அடியார்பக்தி, சமயநிலை முதலிய அரிய விஷயங்களை நன்கு புகட்டக்கூடிய இனிய நடையில் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வேண்டுவோர் காரைக்குடிச் சிவனடியார்திருக்கூட்டத்தார்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

6. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் அருளிச்செய்த எதிரொலிகள்:— இது, ஞானபாநுப்பத்திராதிபரும், சச்சிதானந்தசிவம் முதலிய பல புத்தகங்களை யெழுதிவெளியிட்டவரும் ஆகிய ஸ்ரீமத். சுப்பிரமணியசிவம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. சிவாஜியின் சரித்திரத்துள் இடையிடையே சிலவற்றைக்கூறுவது. இதன் விலை அணு 8. வேண்டுவோர் சாது இரத்நினசற்குரு புத்தகசாலை, நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க் டவுன் போஸ்டு, சென்னை என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

7. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் அருளிச்செய்த தற்கால இந்தியா:- இதுவும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசிவம் அவர்களால் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பெற்றது. இதில் இந்தியாவின் முற்கால தற்காலநிலைமைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. வேண்டுவோர் சென்னை சாது இரத்தின சற்குரு புத்தகசாலைக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

8. இராஜாகோபிசந்த்:-இது, திருவூர் மா. ரத்தினசபாபதிமுதலியாரவர்களால் நாடகரூபமாக எழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணு 8. வேண்டுவோர் தி. மா. ரத்தினஸபாபதிமுதலியாரவர்கள், மூல்லா ஸாஹிப் தெரு, சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, சென்னை என்ற விலாசத்துக்கெழுதிப் பெறலாம்.

9. கனகரத்னதீபமணி:-இது புதுவை தோ. மு. ஆ. வே. இரத்தினஸபாபதிமுதலியாரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் விலை அணு 8. வேண்டுவோர் புதுவை அம்பலத்தாடையார் மடத்துவீதி, நெ. 2. மிஸ். ரா. நாகரத்தினம்பிள்ளையவர்களுக் கெழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

1922ஞு ஜூலைமீ 12உ (துந்துபிஞு ஆனிமீ 28உ) காலை 9-30 மணிக்குக்கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

---

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் B. இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதி மன்னரவர்கள்—அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் P. சுப்பராய ஐயரவர்கள் B.A.,
3. ,, வித்துவான் R. இராகவையங்காரவர்கள்
4. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள் B.A., B.L.,
5. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A., B.L., M.L.C.,
6. ,, M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L.,
7. ,, K. ராமையங்காரவர்கள் B.A., B.L.,

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1922ஞு மார்ச்சுமீ முதல் ஜூன்மீ முடிய உள்ள சங்கம் வரவு செலவு கணக்குகளை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவேண்டுமெனக் கோரிய வெள்ளாளபட்டி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்களை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

III. சங்கக்காரியங்களைச் சௌகரியமாக நடத்திவரத் தவணைக்குத் தவணை வட்டிகொடுத்துவரக்கூடிய ஒரு பொறுப்பான இடத்திற் சங்கம் ரூபா 50011—5—0 யும் வட்டிக்குப் போடவேணுமென்று சங்கநிர்வாகசபையார் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். மதுரையிலுள்ள Madura-Ramnad Central Co-operative Bank மூன்று மாதத்திற்கொருதரம் 100 க்கு $6\frac{1}{2}$ வட்டிவீதம் வட்டிகொடுக்கச் சம்மதிக்கும்பக்ஷத்தில் ஷை தொகையை ஷை பாங்கில் 25 மாதகால அளவுக்கு வட்டிக்குப்போட்லாமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. சங்க வருஷோத்ஸவத்தை நாளதுவருஷம் செப்டம்பர்மீ 23, 24 தேதிகளில் நடத்தவேணுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

மதுரை,
12—7—1922

B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி,
அக்கிராசனாதிபதி,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

ஸ்ரீ:

கூடற்புராணம்.

இது, மதுரையிற்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள கூடலழகப்பெருமானது தலமான்மியத்தைக்கூறும் ஒரு வைணவபுராணம். இதனை இயற்றிய ஆசிரியரது ஊர் பெயர் காலம் முதலியவலாறென்றும் தெரியவில்லை. இவர் பிறமதத்வேஷமில்லாத வைணவரென்பதும், சொல்லணி பொருளணி கற்பனை முதலியவைகளமையக் காவியமியற்றும் ஆற்றலுள்ளவரென்பதும் இந்நூலின் முதற்காப்புச்செய்யுளாலும் பிறவற்றாலும் விளங்கும். இந்நூல், எழுநூற்றைம்பத்தேழு செய்யுள்களிற் பதினைந்து படலங்களுடையதாக இயற்றப்பட்டது. இற்றைக்கு நூற்றுமுப்பது வருடங்கட்குமுன் எழுதப்பட்ட இந்நூலின் ஏட்டுச்சுவடியொன்று சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிலுள்ளது. கன்னபாம்பரையாகவந்த சில வரலாறுகள் இந்நூலில் ஆங்காங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அவற்றுள், ஆழ்வார் (சடகோபர்) "அண்டகோளத்தாரணு" என்னும் முதற்குறிப்புள்ளசெய்யுளாற் சங்கத்தாரை வென்றனரென்பது மொன்று—(கடவுள்வணக்கம் செய்புள் 13 பார்க்க). இந்நூலின் அருமை பெருமைகளையும், வைஷ்ணவபரமான மதுரைமான்மியத்தையும் அறியவிரும்புவார்க்கு உபயோகமாக்கவும், அச்சில்வராத இந்நூலின் ஏட்டுச்சுவடி பழுதுபடாதுகாக்கவும் கருதி, ஏடெழுதுவோரால் நேர்ந்தபிழைகளைத் திருத்தியும், பொருள்விளங்காத சிலபாடல்களை ஏட்டிலுள்ளவாறேபதித்தும் இந்நூல் இப்பகுதிமுதற் புத்தகவுருவிற் செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாய் வெளியிடப்படுகிறது. இந்நூற்பிரதி ஒன்றுமட்டும் இருத்தலாற் சில இடங்களில் உண்மைப்பாடங்கண்டுகொள்ள இயலாதிருக்கிறது. இந்நூற்பிரதிகள் வைத்திருப்போர் கொடுத்துதவுவார்களாயின் உண்மைப் பாடங்கண்டு வெளியிடுதற்கு அநுகூலமாயிருக்கும்.

உதவிப்பத்திராதிபர்.